

במשק, וההכנסה מהענף שלא תתבסס אך, ורק על חליבת פרות, אלא גם על ייצור מספוא, כי רק בדרך זו נראה בעיני קיומו בריא ומובטח יותר מכל הבחינות שהן. אינני מתאר לעצמי שמטעמי מדיניות חקלאית בריאה יש להמליץ על ניתוק כמעט מוחלט של ענף זה משדות המשק, וכבר העיר הח' אלעזר ישראלי מכפר בלום בצדק שאין לדמות את ענף בקר החלב לענף העופות.

ואם נניח שמדיניות חקלאית חדישה לגבי ענף זה מושתתת על עקרונות אלה: אספקה — מחוץ-לארץ, וכל הרפת הוא אך מיטרד (ראה רשימתו של הח' לב ב"השדה"), ופרות אפשר להביא גם מהולנד וגם מארה"ב, הרי נצדיק כולנו בפה מלא ש"הפרה היא אויב מספר 1" של מדינת ישראל; נביא אבקת חלב רזה מארה"ב והכל יבוא על מקומו בשלום.

י. עצמון

1 ביולי, 1962

בשומן החלב תתבצע גם סלקציה בעדרים לטובת פרות המניבות הרבה חלב, על אף היותו רזה, דבר זה יגרור אחריו גם דלדול המח"ש, כפי שנוכחו בכך באנגליה ובעוד ארצות, אם כי מבחינה תיאורטית אין זה מחוייב המציאות שתנובת חלב דלת-שומן תהיה דלה גם במח"ש. 4. הוכח בחוץ-לארץ, וגם כאן, שהגשת שחת בכמויות נאותות הכרחית לשם שמירה על הרכי בו הנודמאלי של החלב. ההצעה "לתקן" את החלב באמצעות תכשירים (כגון חומצת חומץ וכדומה) היא לעת עתה הצעה תיאורטית, ומי יודע מתי, ואם בכלל, היא תהיה בגדר של ביצוע מעשי.

5. ועכשיו לעיקר — הגישה והתפיסה לגבי מקומו של ענף בקר החלב במסגרת המשק החקלאי: לא ייתכן, לדעתי, להטיף לקיום ענף זה על אספקה שרובה ככולה באה מעבר לים ורוכשים אותה בממון ולא בעבודה.

גישתי אני, על כל פנים, היא, שענף זה צריך להיות מושתת על מירב אספקה המיוצרת

מחירים גבוהים עבור פרים מגזע הארפורד

במשך השנה האחרונה נמכרו באנגליה 196 פרים במחיר ממוצע של 3,300 ל"י עבור הפר. המחיר הגבוה ביותר עבור פר שנמכר לארגנטינה היה — 25,500 ל"י. 4 פרים יקרים נקנו ע"י בוקרים מדרום אמריקה ועוד 5 ע"י מגדלי בקר-הבשר שבקנדה.

חיוכים ברפת

אחד, ילד עירוני (מסתכל באיכר, החולב ברפת הקרה): "שמע נא, מדוע אינך מוסיף לראדיאטור של הפרה תכשיר נגד קפיאה, במקום לרוקן אותו לעיתים כה קרובות?"

צלם, העובד בשירותה של חברה המייצרת סרטים חינוכיים, נתקל באיכר זקן בעיירה; פותח הצלם ואומר לאיכר: "זה עתה צילמתי במצלמת ראיוע מספר סצינות תנועה במשקך". "האם הצלחת, לתפוש" מישו מן העובדים בתנועה?" שאל האיכר בסקרנות גלויה. "אוהו, ועוד איך!"

האיכר מגיע בראשו, מהורהר, ומעיר: "חי נפשי, המדע הוא דבר נפלא!"

באשר לסמי-שינה: אפילו בימי הסבתא שלנו היה להם אמצעי הרדמה; הם קראו לו עמל!

בעיירה קטנה אחת שימש השאָרִיף (ממונה על שמירת החוק במחוז) גם כרופא בהמות. לילה אחד, בשעה מאוחרת, מקבל הוא קריאת טלפון בהולה; הוא שואל: "האם אני דרוש לך כשאָרִיף או כרופא בהמות?" "שניהם כאחד", באה התשובה המיידית, "איננו יכולים לפתוח את הפה של כלבנו... ובתוכו נמצא פורץ".